هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان و مال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

دور ششم –سال دوازدهم – شمارهٔ بیستم و پنجم ۳۰ سنبله ۱۳۹۲ ۱۶ ذوالقعده الحرام ۱۴۳۴ - 21 September 2013

بزرگترین تجلیل از شهداء

ادامهٔ رسالت شان است.

از سخنان رهبر شهید

تجلیل و گرامیداشت از دومین سالروز شهادت شهید راه صلح، عدالت و وحدت ملی

ص۴

رئیس جمهور:

ملت افغانستان باید شهید صلح را قدر و راه او را که همان راه صلح و وحدت ملی بود، تعقیب کنند.

میرویس یاسینی:

۵۰ سال عمر گرانبهای استاد شهید ویژه گی های خود را دارد

فضل الهادی مسلمیار :

صلح ضرورت مردم است و باید به هر قیمتی که شود تلاش صورت گیرد تا در کشور نهادینه گردد.

استاد سیاف:

در تاریخ افغانستان به مانند استاد ربانی مرد متین و با اراده دیده نشده است.

استاد محمد اکبری:

هیچ کسی نمی تواند ادامه دهندهٔ راه شهدا باشد مگر اینکه از عقیدهٔ راسخ، تعهد کامل و باور به روز قیامت و مقام شهداء داشته باشد

داکتر محمد ایاز نیازی:

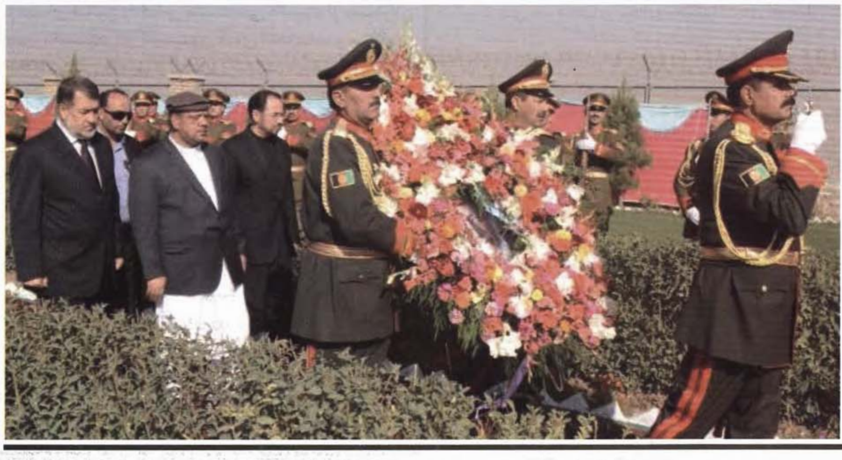
استاد شهید در زمان هجرت توجهٔ بیشتر به تحصیل فرزندان مجاهدین و شهداء داشت

صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و رئیس شورای عالی صلح در دومین سالروز شهادت شهید صلح و رهبر جهاد و مقاومت:

همه چهره هایی که به شهادت رسیده‌اند متعلق به جهاد و مقاومت هستند که این امر پرسش‌های جدی را در مورد اهداف و عاملان این ترورها مطرح می کند

ص۳

ستر جنرال عطا محمد نور

رئیس اجرائیه ی جمعیت اسلامی افغانستان و والی بلخ:

در برابر خون های پاک رهبر شهید و همه شهدای عزیزمان تجدید پیمان می نماییم که به راه و آرمان های والای آنان وفادار خواهیم بود

*

رهبری جمعیت اسلامی افغانستان مشورت می کند، دقت می کند، تصمیم می گیرد و با عزم متین به پیش می رود.

ص۵

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: شهید استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس:وزیر محمد اکبرخان سرک۱۵کوچه B5خانه نمبر۲۶۲
شمارهٔ تلفن:۰۷۸۸۴۰۸۶۳۵/ ۰۷۷۲۰۳۶۴۱۲
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo&hotmail.com

سرمقاله

جنبهٔ تطبیقی قانون معتبر است

بعد از یازده سال، رئیس جمهور کرزی دو قانون مربوط به انتخابات – قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون مستقل انتخابات و قانون انتخابات - را که توسط کمیسیون مختلط هر دو مجلس تصویب شده بود، توشیح کرد. پیش از این چندین انتخابات بر بنیاد فرمان تقنینی رئیس جمهور برگزار گردیده بود.

قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون انتخابات و شکایات انتخاباتی دارای ۵ فصل و ۳۵ ماده می باشد. بنا بر این قانون و بر اساس حکم رئیس جمهور، کمیتهٔ گزینش مؤظف گردید بر طبق صراحت فقرهٔ شش مادهٔ هفتم، ۲۷ تن کاندیدای مندرج فقرهٔ دوم مادهٔ هشتم را با رعایت معیارهای مادهٔ هفتم قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون مستقل انتخابات تعیین نماید. بر این اساس، نُه تن اعضای کمیسیون مستقل انتخابات از سوی رئیس جمهور برگزیده شد که رئیس، معاون و منشی از میان آنها انتخاب شدند.

کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی در نقش محکمهٔ انتخاباتی نیز دایمی شد تا به تخلفات انتخاباتی رسیدگی نماید، که از سوی کمیتهٔ گزینش ۱۵ تن انتخاب و رئیس جمهور بتاریخ ۲۵ سنبله از این میان پنج تن را بحیث اعضا برگزید.

قانون انتخابات نیز با صدور فرمانی، پس از تصویب هیئت مختلط نمایندگان مجلس سنا و مجلس نمایندگان، در ۱۶ فصل و ۸۰ ماده از سوی رئیس جمهور کرزی توشیح شد. این قانون نیز به دلیل چند مورد اختلاف، از ماه ها بدینسو در مجلس نمایندگان، مجلس سنا و ریاست جمهوری افغانستان دست به دست می شد.

گرچه کاستی هایی در این قوانین به نظر می رسد، آنچه در این قانون مهم بود از سوی پارلمان به مخالفت رو برو شد. پیش بینی سیستم مختلط در انتخابات پارلمانی بود تا نقش و سهم احزاب در نظر گرفته می شد و نظام مردم سالاری تحقق می یافت. با آنهم به منظور شفافیت و سلامت انتخابات های بعدی و اینکه مطابق قانون عمل شود. بناءً طی شدن روند انتخابات بر مبنای قانون را گامی مثبت می دانیم و از مسؤولان امور بخصوص از کمیسیون های انتخابات و شکایات انتخاباتی می طلبیم از آنجایی که تازه به قانون های مصوب دست یافته اند، در تطبیق قانون که مهمتر از تصویب و توشیح آن است، بکوشند. زیرا در کشوری که در نا امنی بسر می برد و فساد اداری بیداد می کند، قانون اکثراً از سوی زورمندان نقض می شود.

قانون باید بالای همه شهروندان کشور یکسان تطبیق گردد. زیرا قانون و مقررات و ضابطه هاست که باشندگان یک کشور را وامیدارد تا در فضای امن و فارغ از کشمکش ها زیست نمایند. در نبود قانون و عدم تطبیق آن، به یقین قانون زور و زر و تزویر حاکم می شود که سود آن را قلدران و منفعت جویان خواهند برد. قانون گریزی و عدم توجهٔ به قانون توسط مسؤولین، مهم ترین چالشی ست که نظام اجتماعی را برهم خواهد زد.

جمعیت اسلامی افغانستان، حافظ و پاسدار وحدت ملی

(با پیوست هدایت رهبر شهید)

□ پوهنمل محمد نسیم فقیری

زمانی جناب حامد کرزی، رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در ملاقاتی که به همراه رهبر جهاد و مقاومت با ایشان داشتیم، از صفات و خصوصیات رهبر جهاد گفتند:

«من در دهراود ارزگان بودم که زنگ تلفن ستلالیت به صدا آمد، استاد در پشت خط تلفن بود، به من گفتند: در بن جلسه برگزار شده است و کاندیدای ما برای ریاست ادارهٔ موقت شما هستید... اکنون که من بر این کرسی نشسته ام، از برکت جناب استاد است!

من استاد را به حیث یک مو سفید و بزرگ بدخشان توصیف نمی کنم... من استاد را به حیث رهبر جمعیت اسلامی تعریف نمی کنم... من استاد را به حیث رئیس جمهور سابق افغانستان ستایش نمی کنم... بلکه، استاد را به حیث رهبر ملی افغان ها و شخصیت با اعتبار و مرکز توقع و امید همه افغان ها و مظهر وحدت ملی ما می دانم...»

استاد ربانی، به دور از همه تعریف ها و ستایش ها و آنچه ما از نزدیک دیده و شنیده ایم، واقعاً مظهر وحدت ملی افغان ها بودند... رهبر ما در برابر هر حرف و هر عمل ضد ملی و تفرقه افگنانه حساس بودند و بلافاصله واکنش نشان می دادند... درست است که استاد شهید به یک شخصیت صبور و بردبار و خونسرد معروف بودند ولی جدیت و قاطعیت شان در برابر تفرقه و اختلاف از مهمترین صفات بارز او بود...

در این نوشته و خاطرهٔ به دو مورد اشاره می شود:

۱- عکس العمل فوری و قاطع رهبر جهاد در برابر بیانات احساساتی.

۲- هدایت کتبی رهبر جمعیت به برادران فرهنگی در مورد خطر تجزیهٔ کشور.

دفاع از شرق و جنوب:

هنگام برگزاری جلسهٔ بزرگ شورای مشورتی در مدینه الحجاج راولپندی- اسلام آباد و جمع شدن شصت نفر از تنظیم جهادی، شب های قبل از آغاز جلسات رسمی، افراد تنظیم ها در اتاق های بزرگ، به تنهایی مذاکره می کردند و در مورد مسایل بحث و گفتگو می نمودند.

در یکی از این شب ها، در جلسهٔ جمعیت اسلامی یک تن از برادران شمال کشور در پی حرف های پوهاند محمد جان احمد زی استاد دانشگاه و رئیس مالی، و سخنان دکتور لفرایی رئیس سیاسی جمعیت اسلامی با احساسات و حرف های تند آغاز به سخن کرد و گفت: آیا مردم شمال کشور ما در جهاد سهم ندارند؟ آیا این مردم خون نداده اند؟ آیا خون های این ها به رنگ دیگر است؟ و... آیا مردم یک قوم دو صد سال بر ما حکومت نکرده اند و آیا...

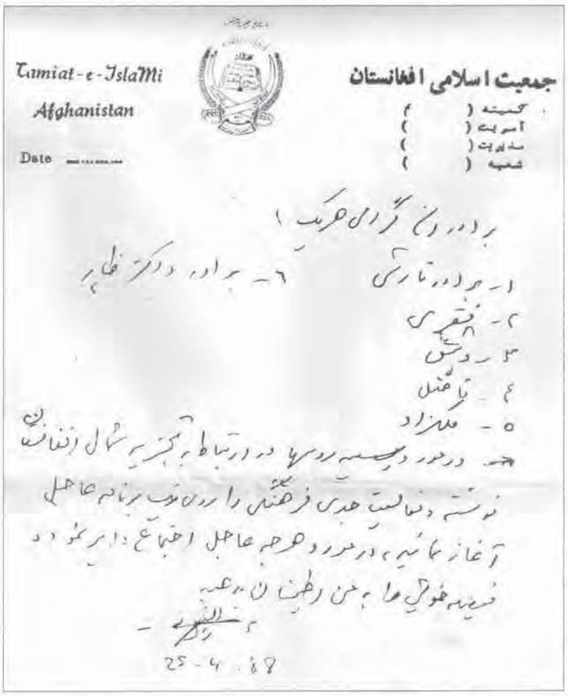
رهبر جمعیت اسلامی، بدون اینکه حرف های برادر تمام شود، مداخله کرد و گفت: من تعجب می کنم که یک برادر در جمعیت از شمال و جنوب صحبت می کند! آیا شرق افغانستان را دیده اید؟ آیا شما جنوب کشور را دیده اید؟ آیا می دانید که در جنوب افغانستان مردم ما در مغاره ها زندگی می کنند... آیا می دانید که فقر و فلاکت در شرق افغانستان به مراتب بیشتر از دیگر جاها است... شما باید از شرق دفاع کنید! از شرق و جنوب دفاع کنید! آیا نمی دانید که معلمین مکاتب در شمال افغانستان همه از شرق و جنوب کشور اند؟ همین مردم سوغات سواد را به شمال کشور برده اند و اولاد مردم شمال را با سواد ساخته اند... آیا فقر و بدبختی در شرق است یا شمال؟

آیا فابریکه و کارخانه ها در شمال کشور بیشتر از شرق و جنوب نیست و آیا...

من اجازه نمی دهم که کسی در صفوف جمعیت اسلامی سخن از شمال و جنوب بزند... ما همه مسلمانیم و همه با هم برادریم. اخوت اسلامی میان همه انسانها، پیوند عمیق بر قرار ساخته است... چرا از حکومت دوصد ساله حرف می زنید؟

کدام قوم دوصد سال حکومت کرده است؟ اصلاً یک قوم نه بلکه، یک خاندان بر مردم ما حکومت کرده است... ما مجاهد مردان دلیر و سربکف در همه جای افغانستان داریم و همه با هم برادر و همسنگر اند میان شمال و جنوب نیست... این سخنان قاطع و برندهٔ رهبر شهید، عزم جزم رهبری را در مورد حفظ و وحدت ملی و مخالفت عمده و آشکار با هرنوع تفرقه و اختلاف، روشنگر راه مجاهدان ملی و مخالفت عمده و آشکار و با هر نوع تفرقه و اختلاف، روشنگر راه مجاهدان و پیروان آن رهبر بزرگ است.

گرچه رهبر جمعیت، همواره به دیگران اجازه می داد تا حرف های شان را بگویند، سعهٔ صدر و فراخ دلی رهبر جمعیت، این مکان را در فضای آزاد برای همه میسر ساخته بود تا حرف های خود را بگویند ولی این مورد، از نوادر مخالفت ها و واکنش های رهبر جمعیت اسلامی است که اجازه نداد حرف هایی را در مخالفت با وحدت ملی و حرف های شمال و جنوب بشنود!

جمعیت اسلامی افغانستان
Tamiat-e-IslaMi
Afghanistan
Date
برادران گرامی
25-4-68

۲- هدایت کتبی رهبر:

در مورد فعالیت های استخبارات شوروی سابق و رژیم دنباله رو آن در کابل، برای درهم شکستن وحدت ملی و حتی تقسیم کشور به شمال و جنوب و تلاش ها برای روی کار آمدن یک حکومت نیمه مستقل در شمال و تحت رهبری نجیب الله مسیر، حرف و مطالب زیاد در نوشته ها و خاطرات بقایای رژیم دست نشانده و از جمله در کتاب حسن شرق به تفصیل آمده است... در بیست و پنج سال قبل، این تلاش ها و سعی رژیم برای باقی ماندن بر اریکهٔ قدرت و حتی در شمال کشور یکی از دسایس خطرناک و تباه کن برای کشور ما بود... شاید کشورهای با شوروی وقت در این مورد تفاهم داشته اند که مجاهدین بر جنوب و کمونیست ها بر شمال کشور حکومت کنند... رهبر جمعیت اسلامی با درک این خطر جدی، به کمیتهٔ فرهنگی هدایت داد و نام افرادی را نوشت که باید در جهت خنثی سازی این دسیسهٔ شوروی ها قلم ها را به کار اندازند. نامهٔ پیوست این مقاله نمونهٔ خوب و واضیح واکنش رهبری جمعیت در قسمت وحدت ملی کشور است.

نمونه های آشکار از بیانات و سخنان رهبری جمعیت ثبت تاریخ است که رهبر شهید با هر اقدام ضد وحدت ملی با قاطعیت مقابله می کرد و دیگران را تشویق می کرد.

پس جمعیت اسلامی تحت قیادت آن رهبر بزرگوار و شهید، و اکنون تحت ریاست فرزند ارشد و انتخابی او توسط بزرگان جمعیت، در جهت حفظ وحدت ملی کشور جداً فعالیت می کنند و از آرمان های استاد شهید پاسداری می نمایند.

صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و رئیس شورای عالی صلح در دومین سالروز شهادت شهید صلح و رهبر جهاد و مقاومت:

همه چهره هایی که به شهادت رسیده‌اند متعلق به جهاد و مقاومت هستند که این امر پرسش‌های جدی را در مورد اهداف و عاملان این ترورها مطرح می کند

جمعه ۲۹ سنبله سال ۱۳۹۲ هـ ش
تالار لویه جرگه – کابل

الحمد لله رب العالمین والصّلاة والسّلام علی أشرف الأنبیاء والمرسلین وعلی‌آله وصحابته و من دعا بدعوته و جاهد فی سبیله الی یوم‌الدّین.

امّا بعد؛

حضار گرامی و مهمانان محترم!

السلام علیکم و رحمه الله و برکاته:

صحبت های امروزمان را با اتحاف دعا به روان همه شهدای راه اسلام به ویژه شهدای تاریخ معاصر کشور عزیزمان در رأس رهبر جهاد و مقاومت و شهید صلح پروفیسور برهان الدین ربانی، قهرمان ملی شهید احمد شاه مسعود، شهید حاجی عبدالقدیر، شهید استاد عبدالعلی مزاری و دیگر شهدایی که تنها نام گرفتن چهره های برجستهٔ آنان ساعت ها را در بر می گیرد، آغاز می‌کنیم.

سرزمین افغانستان به راستی که سرزمین شهادت و ایثار است، ما حدود یک و نیم میلیون شهید در برابر ارتش شوروی و ده ها هزار شهید دیگر در برابر تروریزم و مداخلات منطقه‌ای قربانی داده ایم. این همه نشان دهندهٔ این است که شهادت و ایثار برای پاسداری از ارزش‌های دینی و تاریخی در باور مردم این سرزمین نهادینه است. پس اینکه ما هفته ای را به نام هفتهٔ شهدا نام گذاری کرده ایم و در آن از فداکاری آن قهرمانان بزرگداشت می‌شود، کاریست بجا و ستودنی.

همچنان ما به دنبال آن هفتهٔ را به نام هفتهٔ صلح و وحدت ملی بزرگداشت می‌کنیم که سر از امروز آغاز می‌شود. در واقع بزرگداشت از هفتهٔ صلح و وحدت ملی به مناسبت سالروز شهادت رهبر جهاد و مقاومت مردم افغانستان به خاطر ارج گذاری از کارنامه ها و فداکاری های رهبر بزرگی‌است که نه تنها در برابر اوج استبداد داخلی ایستاد بلکه، بزرگترین جبههٔ جهاد و دفاع از وطن را نیز در برابر تجاوز خارجی شکل داد. در برابر مداخلهٔ خارجی و جنگ تحمیلی زیر بار نرفت و با استقلال تمام از آزادی این سرزمین دفاع کرد. در برابر هجوم سیاه طالبان جریان پرافتخار مقاومت ملی را رهبری کرد و پس از آن درحالی که فاتحانه قدرت را در دست داشت؛ برای شکل گیری دولت جدید با تسلیم دهی مسالمت آمیز قدرت صفحهٔ جدیدی را در تاریخ سیاسی افغانستان رقم زد. و در نهایت به هدف رسیدن کشور زجر دیده اش به صلح پایدار، جانش را فدای این هدف مقدّسش کرد.

پس هدف از بزرگداشت هفتهٔ صلح و وحدت ملی مطرح کردن آرمانی است که برای آن رهبر جهاد و مقاومت و هزاران شهید دیگر در این سرزمین جان‌های شان را فدای آن کردند. هدف همهٔ این شهدا حاکمیّت دین خدا، حفظ استقلال و تمامیّت ارضی و دفاع از ارزش‌های تاریخی این سرزمین بود. و در این راستا از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب این کشور در روزهای دشوار و تاریخی متحدانه در کنارهم ایستادند و مبارزه کردند.

همچنان نباید فراموش کرد که بزرگداشت از این شهدا برای بازخوانی اندیشه ها و نظریات آن‌ها نیز هست. ما همه و به ویژه نسل جوان ما این را باید بدانیم که این شهدا به خاطر هیچ گونه آجندای قومی، منطقه‌ای و زبانی قربانی نشده اند، بلکه، در راه دین و آزادی جان های شیرین شان را فدا کرده‌اند.

برادران و خواهران محترم!

مردم افغانستان در دوران جهاد و مقاومت در سنگر مبارزه با متجاوزان و اشغالگران بیش از یک و نیم میلیون شهید داده‌اند و این مایهٔ افتخار است که با این همه قربانی استقلال و عزّت سرزمین خویش را حفظ کردیم، امّا آنچه قابل تأمل است این که، از دست دادن نخبه ترین چهره های جهاد و مقاومت توسّط پدیدهٔ شومی به نام انتحار صورت می گیرد.

بلی! همه چهره هایی که در حملات انتحاری توسّط دشمن به شهادت رسیده‌اند چهره‌های متعلق به جهاد و مقاومت هستند که این امر پرسش‌های جدی را در مورد اهداف و عاملان این ترورها مطرح می‌کند. ما در این دوسال پسین همیشه در مجالس و مجامع داخلی و بین‌المللی تأکید بر این داشتیم که باید نهادهای مسؤول پروندهٔ ترورهای زنجیره‌ای به ویژه پروندهٔ ترور رهبر جهاد و مقاومت را پیگیری کنند، امّا معلوم می‌شود که این نهادها یا توان این کار را ندارند و یا ارادهٔ سیاسی برای دنبال کردن آن وجود ندارد. یادآوری می‌کنم که این پرونده‌ها قضایای بزرگ ملی اند و با گذر زمان و تغییر دولت‌ها فراموش شدنی نیستند و پاسخگویی و تعقیب آن مسؤولیت دولت است.

درنو حاضرینو!

تقریباً دولس کاله وړاندې د هیواد په تاریخ کې د لومړي ځل لپاره د افغانستان د خلکو د جهاد او مقاومت رهبر په سوليېزه توګه د قدرت واک محترم حامد کرزي ته وسپاره چې د هیواد په معاصر تاریخ کې دا لومړی ځل وو چې په سوليېزه توګه قدرت انتقال ومونده. په حقیقت کې مو په سوليېزه توګه د قدرت د انتقال په واسطه د هیواد په تاریخ کې یوه نوې پانه پرانسته نو په همدې اساس بیا هم په دې نوې دوره کې په سوليېزه او مشروع ډول د قدرت په انتقال تاکید کوو.

د افغانستان اسلامي جمعیت د خپلې مبارزې کار او کوششونو له امله د پرمختللو تحریکونو څخه د یو پیاوړي تحریک په توګه په دې باور لري چې د خلکو د قانوني غوښتنو د تعینولو لپاره یواځنی لاره د شفافه او عادلانه ټاکنو ترسره کول دي. موږ د دغو دولسو(۱۲) کلنو په ترڅ کې د اساسي قانون په رڼا کې دوه ځلې د جمهوري ریاست او ملي شورا ټاکنې ترسره کړې. خیني خلک په دې ورځو کې د ټاکنو د ترسره کولو په اړه شکونه وړاندې کوي مګر دا باید په روښانه توګه ووایو چې د ټاکنو نه ترسره کول د خلکو د ارادو او غوښتنو پر وړاندې یو ضد عمل دی. لکه څنګه چې شهید استاد به ویل: د یوې اسلامي ټولنې د لومړنیو مسولیتونو څخه یو هم د اداري او دولت جوړول او د سیاسي زعیم ټاکل دي، هغه ټولنه چې خپله یو نظام دولت او یو سیاسي زعیم ونه لري د اسلام له نظره یوه ناپوهه ټولنه ښودل شوې ده.

د خلکو هیله دا ده! سره د زیاتو ستونزو او ناخوالو چې مخ په وړاندې راغلي یو، پرته له دې چې بیرته په شاتګ وکړو، خپلې لارې ته ادامه ورکړو. په همدې دلیل دولت، نړیواله ټولنه او ټول سیاسي او ټولنیز اړګانونه مسولیت لري ترڅو د ټاکنو له ملي پروسې څخه ملاتړ او په دې ملي مسوولیت کې برخه واخلي چې بغیر ددې نه به د یو ناقصې سیاسي دورې سره مخامخ شو چې په هیڅ صورت د افغانستان د خلکو په ګټه نه ده.

حضار محترم،

قابل یاد آوری است که انتخابات های گذشته نشان داد که این پروسه بیشتر از اینکه برنامه محور شود شخصیت محور شد، باید تذکر دهیم که کشور ما برای طی کردن مسیر توسعه در زمان کنونی و بعد از این به برنامه‌های بزرگ ملی کارآمد و مثمر نیاز دارد. توقع ما از جریان های مختلف سیاسی این است که با برنامه وارد عرصهٔ انتخابات شوند؛ تا انتخابات را به عرصهٔ رقابت برنامه‌ها مبدّل کنیم، نه میدان رقابت افراد.

همه می دانیم که افغانستان امروز در یکی از مراحل حسّاس و تاریخی خود قرار دارد و ما هنوز در مرحلهٔ گذار و عدم استقرار قرار داریم. اینک مسؤولیت همه و در رأس مسؤولیت نخبگان، علماء مجاهدین و جوانان است که در شکل دهی نظام مطلوب ملی رسالت تاریخی خویش را انجام دهند. پس برای تحقق این هدف نهادهای مدنی، علماء، مجاهدین، جوانان و زنان همه مسؤولیت تاریخی دارند؛ تا با طرح مطالبات خودشان در چارچوب گروه های منسجم گفتمان انتخابات پیش رو را "مطالبه‌محور" بسازند و سیاست مداران را به بیان دیدگاه و برنامه های شان در مورد مطالبات و خواست‌های عمومی مردم وادار سازند. امّا فراموش نکنیم که نقش اساسی در تعیین زعامت بعدی را رأی مردم دارد.

لذا از همه مجاهدان و مقاومت‌گران و کافهٔ ملت شریف افغانستان اعم از زن و مرد درخواست می کنم که با آماده‌گی کامل وارد عرصهٔ انتخابات پیش رو شوند. سیاست مداران در انتخابات پیش رو مسؤولیت و مکلفیت های بزرگی دارند. فضای انتخابات را نباید آن قدر قطب بندی شدید کنیم که امکان شکست و ریخت در جامعه ایجاد کند. وقتی انتخابات را به عنوان یک اصل پذیرفته ایم همگی صادقانه برای شفافیت آن تلاش کنیم و به نتایج آن که باید مبتنی بر شفافیت باشد نیز مسوولانه تن بدهیم. انتخابات را نباید به عرصهٔ برد و باخت برای تولید کینه و نفرت بدل کنیم، بلکه انتخابات را فضایی برای تلاش در جهت درک خواست های عمومی و طرح برنامه بر اساس خواست های عمومی بسازیم.

ص ۶

تجلیل و گرامیداشت از دومین سالروز شهادت شهید راه صلح، عدالت و وحدت ملی

اشتراک کننده کان مراسم گُل گذاری بر مزار استاد شهید – تپهٔ استاد شهید

نذرالله عنایت

تجلیل و گرامیداشت از دومین سالروز شهادت شهید راه صلح، عدالت و وحدت ملی

صبح روز جمعه تاریخ ۲۹ سنبله مراسم با شکوهی برای تجلیل و یاد بود از دومین سالگرد شهادت رهبر جهاد و مقاومت و رئیس اسبق شورای عالی صلح با گذاشتن اکلیل گل در جوار مزار استاد شهید، مارشال محمد قسیم فهیم معاون اول ریاست جمهوری، بسم الله محمدی وزیر دفاع ملی، صلاح الدین ربانی رئیس شورای عالی صلح و جمع غفیری از اراکین دولتی و مجاهدان و فامیل استاد شهید، بزرگداشت به عمل آمد.

مراسم بزرگداشت در تالار لویه جرگه با حضور داشت حامد کرزی رئیس جمهور، معاونان ریاست جمهوری، شماری اعضای کابینه، رئیس مجلس سنا، رهبران جهادی و شماری از اعضای مجلس نمایندگان، جنرالان پولیس و ارتش ملی کشور، سفرای کشورهای دوست و همسایه، هیئت رهبری جمعیت اسلامی و تعدادی اعضای این حزب و هزاران نفر از شخصیت های سیاسی، علمی و فرهنگی ادامه یافت.

این محفل با تلاوت آیات متبرکه و نواختن سرود ملی آغاز گردید و سپس محمد ایوب سالنگی معین ارشد امنیتی و رئیس کمیسیون برگزاری دومین سالگرد شهادت استاد برهان الدین ربانی و هفتهٔ صلح و وحدت ملی را عهده دار بود، به جایگاه رفت و ضمن تشکر از تلاش های تمام منسوبان نظام در امر برگزاری تجلیل از دومین سال گذشت شهادت جانگداز استاد، از مقام شامخ شهید صلح و وحدت ملی افغانستان به قدردانی یاد کرد و به ادامهٔ راه آنان تأکید کرد.

در این محفل حامد کرزی رئیس جمهور خطاب به مردم گفت: ملت افغانستان باید شهید صلح را قدر و راه او را که همان راه صلح و وحدت ملی بود، تعقیب کنند.

حامد کرزی با اشاره بر تلاش ها و عزم قوی شهید استاد ربانی در راه برقراری صلح و ثبات در کشور گفت، زمانی که نشست بُن ادامه داشت، استاد به من تلفنی صحبت کرد و گفت که گپ بالای تو است در صورتی که این امانت را قبول کنید من حمایت می کنم.

رئیس جمهور یکبار دیگر تأکید کرد که مردم افغانستان، دو پیام شهید استاد ربانی را در نظر داشته باشند و آن را در عمل تطبیق نمایند، اول اینکه استاد شهید در عمل برای وحدت ملی کار کرده است و دیگر اینکه، استاد شهید برای وحدت ملی و صلح تلاش های خستگی ناپذیر کرد و در همین راه به مقام رفیع شهادت نایل آمد. آقای کرزی در دومین سالگشت استاد شهید تصریح کرد که، حالا بر مردم افغانستان است تا راه این شخصیت بزرگ را تعقیب نمایند و برای تأمین صلح دایمی در کشور به تلاش های خستگی ناپذیر شان ادامه دهند.

حامد کرزی گفت: شهید صلح نه تنها برای تامین صلح در افغانستان عجله داشت، بلکه خواهان برقراری صلح در منطقه نیز بود و به خاطر همین مرامش به شهادت رسید.

پس از بیانیهٔ حامد کرزی، صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و رئیس شورای عالی صلح – پسر ارشد استاد شهید –، به جایگاه رفت و به سخنرانی مفصل پرداخت که متن کامل سخنرانی ایشان در صفحهٔ سوم همین شماره به چاپ رسیده است.

میرویس یاسینی نائب مجلس نمایندگان با اشاره به ابعاد زندگی فردی استاد از شش مرحله: دانش پژوهی، احساس مسؤولیت در برابر مردم، تأسیس نهضت اسلامی، هجرت و جهاد، مبارزه علیه کفر و طاغوت، انتقال قدرت و حضور شان در شورای عالی صلح یاد کرد. قابل یادآوری است که این دوره ها ۵۰ سال عمر گرانبهای استاد شهید را در بر می گرفت و هر دوره از خود ویژه گی های خود را دارد که نیاز به شرح و توضیح دارد.

در این مراسم فضل الهادی مسلمیار رئیس سنا تصریح کرد: صلح ضرورت مردم است و باید به هر قیمتی که شود تلاش صورت گیرد تا در کشور نهادینه گردد. او افزود، صلح باید از موضع قدرت تعقیب شود و با کسانی که صلح را قبول نمی کنند برخورد قاطع صورت گیرد.

در همایش دومین سالگرد شهادت استاد، پروفیسور عبدرب الرسول سیاف شخصیت جهادی کشور سخنرانی کرد و گفت: ضمن اتحاف دعا به روح استاد معلمم، استاد فقیه، استاد دعوتگرم، به عامل انتحاری می گویم که تو استاد ما را شهید ساختی اما به مصداق حدیث شریف در روز قیامت با لوای غدر ظاهر می شوید که همه می گویند: "هذا هو الغادر" این است غدر کننده. استاد سیاف افزود: غادر به کسی گویند که با تعهد و میثاقی که دارد پایبند نماند و به طرف مقابل خیانت را انجام بدهد.

غدر، سوء استفاده از قرارداد و تعهد را می گویند، هر کسی که از قرار داد، تعهد از موافقنامه و اطمینان جانب مقابل استفاده بکند به او غادر می گویند و برای غادر در روز قیامت در سرین اش بیرق زده می شود و گفته می شود این غدر فلانی است. استاد سیاف گفت: در مورد استاد غدر صورت گرفت، زیرا به او اطمینان داده شده بود که نفر فرستاده شده، فرد مطمین است. استاد سیاف خطاب به دشمنان مردم گفت: با کشتن و ترور شخصیت های جهادی به اهداف شوم تان نمی رسید. همین مجاهد مردان استند که همواره لوای صلح و آزادی خواهی را بر افراشته نگاه می دارند. آقای سیاف افزود: در تاریخ افغانستان به مانند استاد ربانی مرد متین و با اراده دیده نشده است. زیرا او بود که در سخت ترین شرایط از حیثیت و امانت مردم افغانستان نگه داری کرد و در وقت مناسبش این امانت را به فرد دیگری انتقال داد.

استاد عطا محمد نور رئیس اجرائیهٔ جمعیت اسلامی افغانستان و والی بلخ نیز در این همایش سخنرانی نمود و در قسمتی گفت: شهید قلب تاریخ است و باید واژهٔ شهادت به مفهوم عام و فرهنگ همگانی تبدیل گردد و از آرمان شهداء پاسداری صورت گیرد. او از حکومت خواست عاملان ترورهای زنجیره ای را به مردم معرفی نمایند. در همین حال والی بلخ با اشاره به انتخابات گذشته تصریح کرد که، انتخابات پیش رو باید شفاف و عاری از هر نوع تقلب و جعل باشد. متن کامل سخنرانی استاد عطامحمد نور در شماره آینده به چاپ خواهد رسید.

استاد محمد اکبری عضو مجلس نمایندگان ضمن درود و دعا به روح استاد شهید و سایر شهداء تصریح کرد که مقام شهادت به هرکسی میسر نمی گردد و از میان خوبان ملت، شهداء انتخاب می شوند.

او از همه خواست راه شهداء را ادامه بدهند. به باور آقای اکبری هیچ کسی نمی تواند ادامه دهندهٔ راه شهدا باشد مگر این که از عقیدهٔ راسخ، تعهد کامل و باور به روز قیامت و مقام شهداء داشته باشد.

همایش دومین سالروز شهادت استاد با دعائیه دکتور محمد ایاز نیازی استاد دانشگاه کابل و خطیب مسجد وزیر محمد اکبر خان، به پایان رسید. دکتر نیازی ضمن دعا تصریح کرد که، استاد شهید در زمان هجرت توجهٔ بیشتر به تحصیل فرزندان مجاهدین و شهداء داشت. دکتر نیازی گفت، همین اکنون به صدها جوان افغانستان از کشورهای مختلف سند دکترا و ماستری آورده اند و در بخش های مختلف مصدر خدمت به وطن هستند. آقای دکتر گفت: هر کسی که واجد شرایط می بود و به استاد می گفت که من می خواهم به درس خواندن بروم، دیگر نمی پرسید که مربوط کدام تنظیم هستی تنها می گفت می خواهی کجا بروی در کدام رشته تحصیل نمایی؟!

قابل یادآوری است از ۲۹ سنبله تا ۴ میزان به نام هفتهٔ صلح و وحدت ملی نام گذاری شده و همه ساله از این ایام خجسته تجلیل به عمل می آید. □

ستر جنرال عطا محمد نور رئیس اجرائیهٔ جمعیت اسلامی افغانستان و والی بلخ در همایش دومین سالروز شهادت رهبر جهاد و مقاومت:

در برابر خون های پاک رهبر شهید و همه شهدای عزیزمان تجدید پیمان می نماییم که به راه و آرمان های والای آنان وفادار خواهیم بود

□ با سپاس و ستایش بیکران به بارگاه پروردگار شهیدان و راستان و با درود به روان پاک سرور کاینات و برگزیدهٔ موجودات حضرت محمد مصطفی (ص) اهل بیت و یاران او و همه شهدای پاکباز راه اسلام عزیز و آزادی میهن گرامی مان – افغانستان

شخصیت های والا مقام سیاسی، اجتماعی و فرهنگی کشور، مجاهدین نستوه و با افتخار میهن، بازماندگان ارجمند شهدای گلگون قبای راه آزادی و عزت دین و وطن، خواهران و برادران عزیز!

السلام علیکم و رحمت الله و برکاته!

همایش امروزین ما در پیوند با دومین سالگرد شهادت رهبر جهاد و مقاومت، رئیس جمهور پیشین و اولین رئیس شورای عالی صلح افغانستان استاد برهان الدین ربانی، هفتهٔ صلح و گرامیداشت از کارنامه ها، حماسه ها، شخصیت و اندیشه های آن استوره مرد فرزانه و معلم عزیزمان و همه شهدای عزیز میهن برگزارشده است. بدین مناسبت عمیق ترین مراتب تهنیت و تسلیت خویش را به همه ملت افغانستان و خانواده های عزیز شهدا عرض می دارم.

ما در این دقایق یک بار دیگر به روان های تابناک رهبر شهید جهاد و مقاومت و شهید صلح استاد ربانی، قهرمان ملی و سنگردار سترگ نبرد راه آزادی – احمد شاه مسعود، استاد شهید عبدالعلی مزاری، سید مصطفی کاظمی شهید و یارانش، فرمانده عبدالحق شهید، حاجی عبدالقدیر شهید، جنرال محمد داود داود شهید، جنرال شاه جهان نوری شهید، جنرال مولانا سید خیلی شهید، انجنیر عمر شهید، شهید احمد ولی کرزی، شهید ملک زرین، شهید خان محمد مجاهد، مطلب بیگ شهید، شهید احمد خان سمنگانی، رسول خان شهید و همه شهدای جاودانیاد نامدار و گمنام راه عزت و آزادی امت اسلام و ملت مومن افغانستان درود می فرستیم، برای آنان از بارگاه ایزدی آمرزش و بهشت برین تمنا می کنیم.

اگر امروز مردم افغانستان در چارچوب یک نظام قانونمند و مردم سالار اسلامی حق اعمال رای و ارادهٔ خویش را از طریق انتخابات و شورای ملی برای تعیین سرنوشت شان به دست آورده اند، اگر امروز جامعهٔ جهانی سخاوتمندانه برای بازسازی و نظام سازی در افغانستان دست یاری دراز کرده اند، اگر امروز سخن از دموکراسی، آزادی های مدنی، حقوق انسانی و شهروندی در کشور ما گفته می شود همه و همه دستاوردها و خون بهای شهیدان جان برکف ما، در رأس رهبر شهید استاد برهان الدین ربانی، قهرمان ملی مسعود بزرگ و همه شهیدان عزیزمان، و پیامد رنج ها و ایثارگری های مجاهدان، مقاومت گران و همهٔ آنانی است که در راه حصول رضای حق و پاسداری از ناموس و شرف این کهن بوم و بر چون نیاکان آزادهٔ خویش رزمیده اند، جانبازی کرده اند، حماسه آفریده اند، و رنج های بی شمار را متحمل شده اند اما اندیشهٔ تسلیم به دشمنان جفاکیش و زبون را در سر راه نداده اند.

از شگفتی های سرنوشت و تاریخ که با مشیت الهی رقم زده شده است یکی هم این است که روز شهادت سپه سالار شهید مسعود قهرمان به حیث روز شهید و ایام شهادت رهبر فرزانهٔ جهاد به حیث هفتهٔ صلح و وحدت ملی، مفهوم همگانی و عام گرفته که این دو رُخدادبه هیچ روی تصادفی نیستند زیرا این دو شخصیت والا مظهر کامل، تبلور تابناک و بیان روشن آرمان ها، حماسه ها، اندیشه ها و آرزوهای همه مجاهدان، رزمندگان و شهیدان راستین و بی ریای راه آزادی، عزت، دیانت، میهن دوستی، صلح خواهی، خودشناسی و اصالت گرایی تاریخی، وحدت ملی، ترقی خواهی و مردم سالاری در میهن ما بوده اند.

و به همین گونه ملت ما که در درازای تاریخ شش هزار ساله اش از روزگاران آریانای بزرگ تا امروز با پروریدن قهرمانان نامدار و نخبه و موعودان نجات بخش در ذهن خویش، هر بار در مقاطع چرخشی زمان، قهرمانان و نجات بخشان حقیقی چون رستم، سیاوش، سهراب، اسفندیار بلخی، ابومسلم خراسانی، برمکیان بلخی، طاهر فوشنجی، استاد سیس بادغیسی، یعقوب لیث سیستانی، اسماعیل سامانی، میرویس خان هوتکی، احمدشاه درانی، میر مسجدی خان کوهستانی، میر بچه خان کهدامنی، وزیر محمد اکبرخان، غازی امان الله خان و امثال آنان را به میدان آورده است این بار در چهره های رهبر شهید، مسعود قهرمان، و سایر سرداران شهید جهاد و مقاومت تجلی درخشان روح رستمانه و حماسی آزاده گان آریانا را به تاریخ و تمدن انسانی پیشکش نمود.

به گفتهٔ فرزانه یی، "شهید قلب تاریخ است." تاریخ بشریت، تاریخ ملت ها، تاریخ انقلاب ها و گرایش های عقیدتی و فکری، همه برای پیشرفت خویش به نیروی محرکه یی نیاز داشته اند و این نیروی محرکه را در بسا حالات ایثارگرانی تشکیل می داده اند که زنده گی خود را وقف راه، آرمان و عقیدهٔ خویش می ساخته اند. رهبر شهید و قهرمان ملی دو الگوی درخشان از چنین ایثارگران آرمانی در کشور ما بوده اند که عظمت شخصیت، اندیشه ها وکارکردهای شگرف، نبردهای هوشمندانه و دشمن شکن، پایداری و شکیبایی بی مانند، شهامت عظیم، عزت نفس و ویژه گی های بی شمار دیگر شان سبب شده بود تا آنان از میان سیل های سنگینی از لجن پراگنی های دشمنان فکری و سیاسی، سربلند و شکوهمند چون قله های هندوکش و بابا قامت افرازند و مورد قبول عام ملت و جهانیان قرار گیرند.

امروز بر دوش همه رهروان و هواداران آن عزیزان و بر دوش من نیز که عمری افتخار همسویی و همسنگری آن آزادگان را داشته ام بار سنگین مسؤولیتی بزرگ نهاده شده است که باید میراث های ارزشناک آن شهیدان والامقام و عزیز این ملت را باصداقت و امانت پاس بداریم و به بهترین وجه به نسل های آینده انتقال دهیم. این مواریث عبارت اند از: وحدت ملی، آزادی، صلح و ثبات، قانون اساسی، نظام جمهوری اسلامی، حکومت مبتنی بر قانونیت و پاسخگو به مردم، حرکت به سوی اعمار افغانستان مستقل، عادلانه، دموکرات، آباد و دارای موقف شایستهٔ بین المللی.

رهبر شهید استاد ربانی، و سایر شهدا همه مایهٔ فخر تاریخ و ملت ما اند اما مبارزه و قهرمانی با آنان نباید پایان یابد ما می توانیم و باید امروز در خط ایشان قهرمانان و مبارزان نوینی داشته باشیم که نه تنها در گسترهٔ نبرد گرم، علیه تروریزم و ظلم، بلکه درگستره های دانش و فن آوری، سیاست و صلح آفرینی، بیدار سازی و انسجام مردم، وحدت ملی و شرکت فعال در فرآیندهای سیاسی و دموکراتیک برای نجات ملت و کشورما از بحران ها و مصایب احتمالی از خویش توانایی، ابتکار، ایثار و شایسته گی را نشان بدهند.

روح و آرمان های والای رهبر شهید و همه شهدای عزیز از ما می طلبد که در لحظهٔ حساس کنونی آگاهانه، مسؤولانه و دقیق نسبت به قضایا به ویژه در رابطه با انتخاباتی که پیش رو است برخورد نماییم و همبستگی و همسویی صادقانه پیروان رهبر شهید و قهرمان ملی را با حرکت متحدانه و متعهدانه در مسیر آرمان های آن عزیزان که منطبق با منافع و مصالح علیای مردم مان است تأمین، تحکیم و تداوم بخشیم. من و دوستانم همه تلاش خویش را در این راستا معطوف کرده ایم که انتخابات و انتقال قدرت در کشور در فضای صلح آمیز، شفاف و عاری از هرگونه تقلب و خشونت به انجام برسد و مردم افغانستان بار دیگر دور باطل کشمکش های خونین قدرت، تقلب کاری ها، بی اعتمادی ها و بحران های ناشی از آن را تجربه نکنند.

رهبری جمعیت اسلامی افغانستان و دیگر جریان های مهم سیاسی و شخصیت های مطرح کشور به همین مقصد اتحاد انتخاباتی افغانستان را که یک اتحاد بزرگ و فراگیر ملی است تأسیس نمودیم. ما آماده هستیم که به منظور پیشگیری از هرگونه بحران، در راستای برگزاری انتخابات شفاف، تشکیل یک تیم انتخاباتی و کاری واقعاً خدمت گزار به مردم افغانستان و تأمین مشارکت عادلانه همه اقشار و اقوام از کلیه مناطق و محلات کشور در نظام و حاکمیت سیاسی آینده کشور، با همه مجموعه ها و شخصیت های موثر افغانستان به گفتگو و تعامل بپردازیم. این فکر ما است و این راه به روی همه میهن دوستان واقعی باز است. رهبری جمعیت اسلامی افغانستان مشورت می کند، دقت می کند، تصمیم می گیرد و با عزم متین به پیش می رود.

امروز پاسداری از آرمان های شهدا، دستاوردهای جهاد و مقاومت و دستاوردهای دوازده سال اخیر مردم افغانستان قبل از همه در گرو آن است که ما با عبرت آموزی و تجربه اندوزی از گذشته به چگونه انتخابی دست می یازیم و چگونه می توانیم اعتماد مردم را بیش از پیش کسب و حفظ نماییم؟ تصامیم و اقدامات موثر عملی ما در آیندهٔ نزدیک به این پرسش ها پاسخ خواهند داد هرکه می خواهد خط آن عزیزان را تعقیب کند باید با اسلحهٔ نوین یعنی دانش امروز، رأی و حمایت سیاسی مردم و موثریت برای بازسازی و مشارکت در تأمین رفاه عامه مجهز گردد. این وجیبهٔ رهروان استاد شهید، و همه شهیدان راه حق است که باید همه اعم از زن و مرد و پیر و جوان کارت رأی اخذ کنند زیرا باید در انتخابات آینده و هر فرآیند مدنی و انتخاباتی آتی سهم فعال بگیرند، نباید به قاچاقبران مواد مخدر، تروریستان و ماجرا جویان جنگ افروز در میان خود جای و یا فرصت عمل دهیم باید بیدار و آگاه باشیم که با فرا رسیدان سال ۲۰۱۴ و روندهای مهم انتقال کامل مسؤولیت های امنیتی، انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی و سایر بازی ها و کارزار های سیاسی، دستاوردهای دوره های جهاد و مقاومت و ۱۲ سال اخیر که خون بهای شهیدان گلگون قبای مان و ثمرهٔ رنج ها و ایثارگری های بیکران مردم مومن و فداکار مان است، مبادا به چالش کشیده شوند. این است فراخوان من به همه هموطنان و به همه آنانی که به رهبر شهید جهاد استاد ربانی، و همه شهیدان عزیز ارج می گذارند راه رهبر، راه مسعود و همه شهداء یعنی راه عزت، آگاهی خود شناسی، خود باوری، همبستگی، انسجام و حضور فعال مردمی در صحنه های سیاست، اقتصاد، فرهنگ و اجتماع.

دوستان گرامی!

در بارهٔ نقش و مقام شهید و شهدای بزرگوارمان به ویژه رهبر فرزانهٔ جهاد و مقاومت شهید صلح استاد برهان الدین ربانی، و دیگر شهدای ارجمند مان هر قدر سخن بگوییم بازهم کم است. آنچه مهم است این است که باید ما پیام خون شهدای گرامی مان را دریابیم. بجاست که در اینجا از رهبری محترم جمهوری اسلامی افغانستان و از ارگان های محترم امنیتی کشور، به نماینده گی از مردم افغانستان، جمعیت اسلامی افغانستان و خانوادهٔ عزیز رهبر شهید و دیگر شهدا، بخواهم تا هرچه زود تر پرونده های قتل رهبر شهید و همه شهدای مظلوم مان با جدیت پیگیری و مجرمین گرفتار و به پنجهٔ قانون سپرده شوند. در این زمینه پیشرفت های بدست آمده و پیشرفت هایی که بعداً حاصل می شود باید به مردم افغانستان آگاهی دقیق و به موقع داده شود جای بسی تأسف است که تا این قاتل یک شهید ما هم به دادگاه سپرده نشده است. آقایان محترم! این شهدا مربوط همه است و وارث آنان ملت بزرگ افغانستان است بناءً این مسؤولیت متوجه شما است که آنرا دست کم نگیرید در این رابطه ما روشنی می خواهیم. ما امروز یک بار دیگر در برابر خون های پاک و ارواح طیبهٔ رهبر شهید استاد برهان الدین ربانی و همه شهدای عزیزمان تجدید پیمان می نماییم که به راه و آرمان های والای آنان وفادار خواهیم بود و در این راستا به سوی قله های بلند پیروزی بازهم به پیش خواهیم رفت.

روان های شهیدان عزیزمان شاد و یادشان گرامی باد □

امریکا و حملهٔ محدود به سوریه

◇ ابوبکر سبزوار

بدنبال حملهٔ کیمیاوی ۲۱ اگست به منطقه ای از حومهٔ دمشق که تحت کنترول نیروهای مخالف دولت بشار الاسد قرار داشت، بحران سوریه ابعاد جدیدی بخود گرفت. این حمله که در نتیجهٔ آن بیش از ۱۴۲۹ تن شامل زنان، اطفال و مردان غیرنظامی جان باختند، دنیا را در بهت و حیرت فرو برد.

امریکا قبلاً اخطار داده بود که استفاده از سلاح کیمیاوی در جنگ سوریه به معنی عبور دولت این کشور از خط قرمز خواهد بود. از آن به بعد چندین بار خبر از استفاده از سلاح های کمیاوی در جنگ این کشور به پیمانهٔ کم به نشر رسید اما حملهٔ اخیر که امریکا در آن دولت بشارالاسد را مقصر می داد موجب شد تا امریکا تصمیم به حمله به سوریه بگیرد.

تصاویری که از جریان حملهٔ کیمیاوی به نشر رسیده، تعداد زیادی از اطفال و مردان را در شرایطی نشان می دهد که بروی زمین افتاده اند و امدادگران روی آنان آب می ریزند. این تصاویر به وضوح نشان از حملهٔ کیمیاوی دارد اما اینکه این حمله چگونه صورت گرفته است، مشخص نیست.

دولت بشار الاسد می گوید که این کار را شورشیان مخالف انجام داده اند اما امریکا مدعی است اسنادی در دست دارد که این کار توسط رژیم اسد انجام شده است. روسیه این اتهام امریکا را نمی پذیرد و پوتین آنرا ادعائی پوچ می خواند و از امریکا خواهان ارائهٔ شواهد است.

جالب اینجاست که دولت انگلیس که اکثرا در ماجراجوئی های امریکا در کنار این کشور قرار داشت اکنون با رای منفی پارلمان در مورد این جنگ مواجه گردیده است. پارلمان بریتانیا به شرکت این کشور در جنگ سوریه رای منفی داد. آلمان هم خود را از همراهی با امریکا در این جنگ کنار کشیده اما فرانسه وعدهٔ همراهی داده است. هرچند نظر سنجی ها نشان می دهد که اکثریت مردم فرانسه مخالف سهم گیری کشور شان در این جنگ اند.

اوباما در ابتدا از تصمیم خود در مورد حمله سخن گفت اما بعدا این کار را به رای کنگره مربوط ساخت. این مسئله نشان می دهد که رئیس جمهور امریکا از عواقب حمله به سوریه نگرانی دارد و در حالیکه صلاحیت صدور حکم حمله را بعنوان فرمانده کل قوا دارا می باشد، نمی خواهد این مسؤولیت را به تنهائی بعهده بگیرد.

جان مک کین و لیندسی گراهام دو تن از سناتوران قدرتمند سنای امریکا در ملاقات با اوباما از اعضای سنا خواستند تا پیشنهاد حمله بر سوریه را تائید نمایند تا دیگر هیچ کشوری جرئت حمله با سلاح کشتار جمعی را ننماید. سنای امریکا به این پیشنهاد جواب مثبت داده و اکنون هر لحظه احتمال حمله بر سوریه می رود.

اوباما برای اطمینان مردم امریکا گفته است که این حمله دقیق و محدود خواهد بود و هیچ سرباز امریکائی به میدان جنگ فرستاده نخواهد شد. حتی هدف برکناری یک رژیم هم نیست بلکه تنبیه رژیم خودسری است که علیه مردم خود سلاح کیمیاوی استفاده کرده است. اگر ما این پیام را به این رژیم نرسانیم، حزب الله و ایران را جسور تر می سازیم.

حملهٔ امریکا نیروهای هوائی و موشکی حکومت سوریه و نیز مراکز نظامی این کشور در اطراف دمشق را هدف قرار خواهد داد. منظور اصلی از این حمله را می توان تضعیف توان رزمی حکومت بشارالاسد دانست که در این اواخر در برابر مخالفین خود به پیروزی هائی دست یافته است.

هرچند امریکا از یک حملهٔ محدود سخن گفته اما سوریه و ایران تهدید کرده اند که این حمله به مرزهای سوریه محدود نخواهد ماند بنابراین بعید از امکان نخواهد بود اگر سوریه با استفاده از راکت هائی که ایران در اختیارش قرار داده، تلاش نماید تا ساحهٔ این جنگ را از مرز های این کشور فراتر ببرد و احتمالاً خاک ترکیه را هدف قرار دهد. این اقدام می تواند به گسترش این جنگ در خاور میانه بیانجامد.

ایران متحد نزدیک سوریه نیز در این ماجرا بیطرف نخواهد ماند. ایران می داند که اگر رژیم بشارالاسد سقوط کند، هدف بعدی امریکا ایران خواهد بود. بنابراین ایران مجبور خواهد شد برای اینکه خود را در برابر حملهٔ احتمالی مصوون سازد، بسرعت در تلاش ساختن سلاح اتومی برآید. این مسئله می تواند عکس العمل اسرائیل را در قبال داشته باشد.

ص۷

فاجعهٔ انسانی در سوریه در حال افزایش است

عبدالعلی کوهی/استاد دانشگاه کابل

بعد از آنکه طبل جنگ از سوی ایالات متحدهٔ امریکا در خاور میانه؛ به ویژه سوریه کوبیده شد، فاجعهٔ انسانی، کوچ کشی ها و مهاجرت ها در سوریه به بالاترین حد خود رسیده است، طوری که طی روز های آخیر، تعداد زیادی از مردم سوریه به کشور های همسایه؛ چون: عراق، ترکیه، مصر، لبنان و اردن پناهنده شدند و تعداد پناهنده گان این کشور به سه میلیون انسان تخمین زده می شود و رقم آواره گان داخلی در این کشور به هفت میلیون انسان بالغ می گردد.

سازمان ملل متحد از رقم درشت مهاجرین و پناهنده گان داخلی نگران بوده و این جمعیت چند میلیونی سوریه به لباس، مسکن، مواد خوراکی و آب آشامیدنی نیاز دارند. این موج حرکت های مهاجرت و پناهنده گی وقتی در این کشور بالا گرفت که به تاریخ ۲۱ آگست در حمله حکومت سوریه به دمشق بیشتر از ۱۴۰۰ نفر کشته شدند و به قول بازرسان ملل متحد حکومت سوریه از سلاح شیمیایی استفاده نموده، که کاربرد آن از طرف شورای امنیت جرم پنداشته می شود و به تعقیب این حمله شیمیایی سوریه، سوریه مورد هشدار امریکا قرار گرفت و تهدید کرد که به زودی به پایگاه های نظامی، زراد خانه و مرکز تجمع ارتش سوریه حمله خواهد کرد.

این هشدار جمعیت داخل سوریه را نگران ساخته که تعداد مهاجران این کشور به ترکیه به ۵۰۰ هزار نفر تخمین زده می شود. اخبار بین المللی نشان می دهد که در یک اتاق کوچک در داخل دمشق حد اقل ده نفر شامل خرد و بزرگ جا داده شده اند. گفته می شود که بحران سوریه در بیست سال آخیر در جهان بی سابقه بوده است؛ طوری که بیشتر از یک صد هزار انسان در این کشور کشته شده و اکثریت زیر ساخت های اقتصادی این کشور از میان رفته است.

بسیاری از کشور ها به شمول کشور های خاور میانه و همسایه های سوریه از اوضاع سوریه نگران است و کشور ترکیه از سوی ناتو دارای سپر دفاعی گردیده است که در صورت وقوع هر نوع جنگ این کشور از خطر راکت های دوربرد سوریه در امان قرار گیرد.

اگر جنگ از سوی امریکا بالای سوریه صورت بگیرد و یا نگیرد، این فاجعه در سوریه وجود خواهد داشت؛ زیرا هیچ یک از اطراف متخاصم حاضر نیستند به یک تفاهم سیاسی در زمینه دست یابند. هر دو خود را حق به جانب می دانند و بر حذف طرف مقابل اصرار می ورزند.

امریکا در شرایط موجود به پایان مطاف خود نزدیک شده است و منتظر مجوز قانونی از سوی کنگره این کشور است، تا جنگ محدود خود را در این کشور آغاز نماید. در صورت وقوع جنگ در سوریه مردم این کشور خسارات سنگینی را متحمل خواهند گردید و آشوب بزرگ در منطقه خاور میانه بر پا خواهد گردید. در این جنگ کشور های همسایه نیز خساره مند خواهند گردید. این جنگ بدون شک یک نوع بی اعتمادی را میان امریکا و کشور های اسلامی به وجود خواهد آورد و در گام نخست حزب الله لبنان و ایران مواضع امریکا را در منطقه تحت حملات شدید قرار خواهند داد.

امروز حملهٔ امریکا بر سوریه خیلی بحث برانگیز گردیده است و در صورت حمله امریکا در خاور میانه یک تشنج بزرگ در منطقه به وجود خواهد آمد و فاجعهٔ انسانی دامان بسیاری از کشور ها را فرا خواهد گرفت. این حمله بدون شک در سوریه صلح را به وجود نخواهد آورد؛ بلکه یک درگیری و تشنج دوامدار را نه تنها میان سوریه و مخالفان آن؛ بلکه امریکا و برخی از کشور های خاور میانه نیز به وجود خواهد آورد؛ زیرا امریکا در حمله به عراق و افغانستان صلح را به وجود نیاورد.

اکنون یک نوع فاجعهٔ انسانی در عراق وجود دارد و هر روز صد ها کشته و زخمی در این کشور به وقوع می پیوندد که نتیجهٔ آن حمله امریکا به این کشور می باشد، انتحار، ترور و بد امنی از دست آورد های بزرگ حمله امریکا بر عراق است. قبل از آنکه امریکا اسد را از میان بردارد، این احتمال وجود دارد که خسارات سنگین را در این جنگ خواهد پرداخت؛ طوری که دیده می شود احتمال جنگ و حمله بر سوریه حتمی گردیده است و امریکا به این باور است که سوریه از سلاح شیمیایی کار گرفته است و نتیجهٔ کاربرد سلاح شیمیایی از نظر ملل متحد و شورای امنیت جرم پنداشته می شود.

به باور قصر سفید اگر سوریه سرکوب نگردد، کشور های دیگر، چون ایران و کرهٔ شمالی تشویق خواهند گردید این جنایت را تکرار نمایند. حتا بان کی مون سرمنشی ملل متحد گفته است که در صورت ثبوت و ادلهٔ کافی بر استعمال سلاح شیمیاوی از سوی حکومت سوریه باید به حکومت سوریه از طریق شورای امنیت جزا داده شود تا دیکتاتور های جهان به چنین اعمال دست نیازند.

نتیجهٔ جنگ هر چه بوده باشد، مردم سوریه رنج فراوان را متحمل خواهند گردید؛ زیرا این جنگ سوریه را به راه حل سیاسی نزدیک نمی سازد؛ بلکه قطب بندی های جدید را در میان اعضای شورای امنیت به وجود خواهد آورد.

همه چهره هایی که به شهادت رسیده‌اند...

همه باید متعهد باشیم که حکومت بعدی را در کارهای خوبش حمایت کنیم و از رفتن به راه خطا و ناصواب بازش داریم، این سیرهٔ عملی مردی در عرصهٔ سیاسی افغانستان بود که امروز ما و شما به مناسبت دومین سالگشت شهادتش گردهم آمده‌ایم. رهبرشهید همیشه تأکید داشتند که دولت و حکومت را در کارهای خوب باید حمایت کنیم و برای رفع اشتباهاتش به مبارزهٔ اصلاح طلبانه بپردازیم.

ما به همه اعضا و هواداران جمعیّت اسلامی اطمینان می دهیم که در انتخابات پیش رو این حزب موقف ملی و تأثیرگذارش را خواهد داشت. خطاها و اشتباهات انتخابات قبلی تجربهٔ تلخ و ناگواری برای مردم افغانستان است، امیدوارم دولت مردان و سیاست مداران از آن تجارب چیزهایی را به نفع مردم افغانستان آموخته باشند. تذکر می‌دهم که برخلاف انتخابات قبلی هرگونه سهل انگاری دولت در برابر این امر مهم و سرنوشت ساز ملی خطای بزرگ و جبران ناپذیر خواهد بود.

حضار محترم؛

ما که در آستانهٔ سال ۲۰۱۴ قرار داریم همه می‌دانیم که با خروج نیروهای بین‌المللی مسؤولیت دولت و مردم افغانستان در عرصه های مختلف بیشتر می‌شود. چون از یک سو نا امنی در کشورمان جریان دارد و از سوی دیگر درحالی که هر روزی که به انتخابات نزدیک تر می شویم مسؤولیت نیروهای امنیتی ما بیشتر می‌شود چون باید مسؤولیت کامل امنیتی انتخابات را نیز نیروهای داخلی به عهده گیرند. اینکه کشور ما در عرصهٔ امنیتی و محافظت از تمامیّت ارضی اش مستقلانه مسؤولیت می‌گیرد امر نیک و ستودنی‌است؛ امّا این زمانی ممکن است که تلاش همگانی در عرصهٔ تأمین امنیت مبتنی بر صلح دایمی صورت بگیرد. در زمان کنونی بیشتر از هر وقتی دیگر مردم ما ضرورت به صلح دارند صلحی که می تواند آیندهٔ شگوفان این سرزمین را تضمین کند. امّا باید یادآور شوم که ارزش‌های جهاد و مقاومت و پیشرفت های دوازده سال اخیر خطوط قرمزی است که به صورت جدی آن را باید در نظر داشت.

امیدوارم جامعهٔ جهانی کشورهای منطقه و همه محورهای تأثیرگذار داخلی و خارجی در راه تأمین صلح عادلانه و ختم جنگ صادقانه عمل کرده و مردم افغانستان را یاری رسانند.

در اخیر بار دیگر ضمن اتحاف دعا به روح ملکوتی رهبر جهاد و مقاومت و همهٔ شهدای افغانستان عزیز، از کمیسیون محترم موظف، تیم تخنیکی، جوانان عزیز و همه عزیزانی که جهت راه اندازی این همایش تلاش کردند صمیمانه اظهار تشکر می‌کنم.

اقول قولی هذا استغفرالله لی و لکم والسلام علیکم و رحمت الله و برکاته.

شهید

ژباړن: ډاکتر محمد طارق اقبال
دویمه برخه

هـ - "جهاد" ته په شا کولو، ورکړ شوی د حق دولت تري اخيستل کيږي؛نور ندي ور نه دي،چې د اسلام بيرغچيان او د حق اعلانونکي اوسي.

و- د نورو له انصافه بي برخې کېدنه؛يعني څو يو ملت مجاهد وي، د نورو تري سترگه سوخوي او په اړه يي له انصافه کار اخلي؛خو هغه ملت،چي دا خانګړنه له لاسه ورکړه،نور ورته د سرې په سترګه نه ګوري او ورسره له انصاف کولو ډډه کوي.

دا ټولي بدمرغی د جهادي روحيي له لاسه ورکوني رامنځ ته کيږي.

پيغمبر اکرم(ص) وايي: ((خير او برکت په تورهاو د توري تر سيوري لاندی دی.))

همداراز وايي: ((خدای زما امت د اسونو په نعلونو او د نيزو د بڅوني په خايونو عزتمن کړ.))؛يعني اسلامي امت؛يعني څواکمن ملت. اسلام د څواک او مجاهد سازی دين دی.

" ويل دورانت" په خپل کتاب "تمدن تاريخ" کي وايي: ((د اسلام په څېر هيڅ دين هم خپل امت څواک ته نه دی رابللی.))

پيغمبر اکرم (ص) وايي: ((هغوی،چي "جهاد" نه دی کړی او په زړه کي يي د "جهاد" فکر نه دی پاللی،د نفاق په يو ډول به ومري.))

يعني اسلام له جهاده او يا لږ تر لږه د "جهاد" له هيلي نه جلاکېدونکی دی. د انسان د اسلام صداقت په دي کچه پيژندل کيږي.رسول الله (ص) وپوښتل شو: (("شهيد" ولي په قبر کي نه ازميل کيږي(د برزخ او قبر سوال او خواب تري نه کيږي)؟)) ويي ويل: (("شهيد" د توري تر پړک لاندي خپله ازمېينه ورکړي او له وراندي يي ټولي پوښتني خواب کړي دي.))

يعني "شهيد" په عمل کي خپل صداقت او حقيقت ښکاره کړی؛نو د عالم برزخ سوال و خواب ته څه نه پاتي کيږي.

د "شهيد" نشاط او خوښي

يوه خانګړنه،چي د صدر اسلام په تاريخ کي تر سترګو کيږي،دهغه مهال په ډېری مسلمانانو کي خانګړي روحيه ده. زه نه پوهيږم،چي پر دي روحيي څه نوم کيږدم؟ فکر کوم له ټولو سم تعبير يي"د "شهادت" خوښونه" ده،چي ددي ټولو په سر کي حضرت علی کرم الله وجهه دی.

حضرت علي کرم الله وجهه وايي: ((چي دا آيت نازل شو،[الم، أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لاَ يُفْتَنُونَ= الف، لام، ميم . ايا خلکو ګومان کړی،همدا چي ووايي: ((مونږ ايمان راوړی)) (؛ نو) پري به ښوول شي او و به و نه ازميل شي؟. (عنکبوت/۱،۲)]؛نو پوه شوم،تر هغي،چي رسول الله مو په منځ کي وي، فتنه نه نازليږي. رسول اکرم مي وپوښته: ((دا فتنه څه ده؟))راته يي وويل: ((علي! هغه فتنه، چي له ماوروسته امت به مي پري اخته شي.)) ومي ويل: ((د أُحد پر ورځ، چي يوه ډله مسلمانان شهيدان شول او زه له "شهادته" بي برخي پاتي شوم،چي دا چار راباندي سخت ولګېد،ايا تاسي راته ونه ويل، چي درته زيری درکوم، "شهادت" دي راروان دی؟)) ويي ويل: ((همداسي ده،"شهادت" درته په تمه دی،اوس ووايه،هغه مهال به دي صبر څرنګه وي؟)) ومي ويل: ((رسول الله! دلته د صبر خای نه؛بلکي د شکر خای دی. وروسته پيغمبراکرم راته د وروسته پيښېدونکي فتني په هکله توضيحات راکړل.))

دي ته "شهادت" خوښونه وايي. حضرت علي کرم الله وجهه د "شهادت" په هيله ژوندی و.که دا هيله دي تری اخيستي وای؛په ژوند کي يي خبر نه ليده او ژوند ورته بي مانا او بي مفهومه و.

له حضرت علي کرم الله،چي راتير شو؛ نور وګړي هم ګورو،چي د "شهادت" خوښونه په زړه کي "شهادت" غواړي. په زړه کي يي يوه هيله وه،چي ايا خدای به يي "شهادت" روزي کړي او که نه؟ د صدر اسلام د مسلمانانو يوه دعا هم دا وه. هغه دعاګاني،چي له امامانو راته رارسېدلي،دا موضوع په کي ليدل کيږي. د روژې د مبارکي مياشتي په دعاګانو کي وايو:((اللهم برحمتک فی الصالحين فادخلنا و فی عليين فارفعنا))

بيا دي ته رارسو:

((و قتلا فی سبيلک مع و ليک فوفق لنا))؛خدايه! توفيق راکړي،چي ستا په لار کي ستا له ولي سره ووژل شم او د "شهادت" مقام ته ورسيږم.

دا خوښي او نشاط په خوان، پوخمنکي، تور، سپين او ټولو کي يي وينو. کله به راتلل او انحضرت (ص) ته يي ويل: ((د خدای استازيه! ډير مو زړه غواړي، د خدای په لار کي شهيدان شو،دعا وکړه،چي خدای مو په لار کي يي "شهادت" په برخه کړي.))

په "سفينة البحار" کي د " خيثمه" يا " خثيمه" په نامه يوه قيصه راغلي،چي څرنګه پلار او زوی د "شهادت" لپاره له يو بل سره شخړه کوي. ليکي،چي د "بدر جګړه"[احتمال لري،چي بي د بدر له جګړي يوه بله جګړه وه] رارورسېده؛نو دي پلار او زوی شخړه وکړه. زوی وويل: ((زه "جهاد" ته خم او ته په کور کي پاتي شه.)) پلار وويل: ((نه! ته پاتي شه او زه به "جهاد" ته ولاړ شم.)) زوی وويل: ((زه غواړم ولاړ شم او ووژل شم.)) پلاروويل: ((زه غواړم ولاړ شم او ووژل شم.))په پای کي پچه يي واچوله او د زوی راووته. هغه ولاړ او "شهيد" شو.څه موده وروسته پلار يي زوی په خوب کي وليد،چي په حيرانوونکي نېکمرغی کي دی او ستر مقامونو ته رسېدلی دی.پلار ته يي وويل: ((پلاره! خدای،چي د څه راسره ژمنه کړي وه،ټوله حق او ربښتيا وه،خدای په خپله ژمنه وفا وکړه.)) سپين ږيری پلار انحضرت(ص) ته راغی او ويي ويل: ((که څه هم زوړ شوی يم او هډوکي مي کمزوري او سست شوي؛خو د "شهادت" ډير هيله من يم. د خدای استازيه! راغلی يم راته دعا وکړی،چي خدای مي "شهادت" په برخه کړي.)) پيغمبر اکرم(ص) دعا وکړه: ((خدايه! دي مؤمن بنده ته دي "شهادت" په برخه کړي.)) کال وروسته د "اُحد" په جګړه کي "شهيد" شو.

بل يي حضرت "عمرو بن جموح" دی. په پښه ګوډ هم و او د اسلام د قانون له مخي،"جهاد" ورباندي نه کېده.(ليس علی الا عرج حرج). د "اُحد" جګړه شوه،نوموړي څو خامن درلودل،زامنو يي وسلي واخيستي او ورته يي وويل: ((زه هم بايد ولاړ شم او "شهيد" شم.))زامنو پرېښود او ورته يي وويل: ((پلاره! مونږ څو او ته په کور کي پاتي شه،ته خو ډنده نه لري؛نو ولي "جهاد" ته خي.))سپين ږيري پلار ورسره ونه منله، ولاړل او د خپلوانو مشران يي راټول کړل،چي سپين ږيری له جهاده منع کړي او څومره يي،چي ورته وويل،غوږ يي پری ونه ګراوه.ده ته يي وويل: ((نه دي پرېږدو،چي ولاړ شي.))سپين ږيری انحضرت (ص) ته راغی او ويي ويل: ((د خدای استازيه! دا څه حال دی؟ ولي مي زامن نه پرېږدي،چي "شهيد" شم؟که "شهادت" ښه وي؛نو ما ته هم ښه دی،زه هم غواړم د خدای په لار کي "شهيد" شم.)) انحضرت(ص) ورته وويل: ((مه يي خنډيږئ، دا سړی د "شهادت" هيله من دی،پري واجب نه دي؛خو پری حرام هم نه دي.))

خوشحاله شو،وسله يي راواخيسته او "جهاد" ته ولاړ،چي د جګړي ډګر ته راغی او يو زوی يي ليدل، چي پلار ببوسه دی او ښه نه شي جنګېدای؛نو پلار يي څاره؛خو پلار يي بي پروا و او خان يي په خپله د د لښکر منځ ته ورساوه او په پای کي "شهيد" شو او يو زوی يي هم "شهيدشو.

"أحد" مديني ته نږدي دی،په "أحد" کي وضع ترينګلي شوه، مديني ته خبر راغی،چي مسلمانانو ماتي وخوړه،د مديني ښځو او سړو بهر منډي کړي،چي د حضرت "عمرو بن جموح" مېرمن هم په کي وه. دا مېرمن ولاړه او د مېړه،زوی او ورور جنازي يي وموندي او پر اوښ يي واچولي،چي د مديني په "بقيع" هديره کي يي ښخي کړي. ډير قوي اوښ هم و؛خو پوه شوه، چي اوښ په خپګان د مديني پر لوري روان دی،د اوښ پری يي رابښکوده او اوښ پښه نيولی را روان و. دا مهال ځيني ښځي د أُحد پر لوري رواني وی،چي حضرت"عايشه بي بي" هم په کي وه، حضرت"عايشي بي بي" وپوښتل: ((له کوم خايه راغلي؟)) ويي ويل: ((له احده.)) ورته يي وويل: ((پر اوښ دي څه بار کړي؟)) ښځي ورته په ډادمن زړه وويل: ((دا مي د مېړه زوی او ورور جنازي دي،ورم يي،چي په مدينه کي يي ښخي کړم.)) حضرت"عايشي بي بي" وويل: ((پېښه څرنګه تېره شوه؟)) ويي ويل: ((الحمدالله ! په خير تېره شوه او انحضرت(ص) روغ رمټ دی او خدای د کفارو لاسونه لنډ کړل او حال دا،چي هغوی پر غوسه ول، بيرته ستانه شول،دا چي انحضرت (ص) روغ رمټ دی،نوري پيښي هيڅ هم نه دي.)) بيا يي،وويل: ((د اوښ داستان مي عجيبه دی،داسي ښکاري،چي د مديني تګ ته لېوال نه دی، مديني ته يي، چي راګاږم؛نو نه راځي او په سختی ګامونه اخلي؛خو که د أحد پر لوري خم،په اسانی او څغاسته خي،حال دا چي اخوري ته بايد پهځغاسته ولاړ شي؛خو د أحد پر لوري خغلي.)) حضرت "عايشي بي بي" ورته وويل: ((غوره ده،چي دواړه د خدای استازي ته ورشو.)) چي وررورسېدل ورته يي وويل: ((عجيبه قيصه ده، دا اوښ،چي مديني ته راګاږم؛نو په سختی خي؛خو د أحد پر لوري چټک خي.))انحضرت (ص) وويل: ((چي مېړه دي له کوره راوته؛نو څه خبره يي کړي وه؟)) ويي ويل: ((د خدای استازيه! يوه خبره يي کړي وه.)) انحضرت(ص):((څه يي وويل؟)) ويي ويل: ((له کوره، چي راووت؛ لاسونه يي پورته کړل او ويي ويل:" خدايه! نور مي دي کور ته راستون نه کړي.")) انحضرت(ص):((د مېړه دعا دي قبوله شوي،پرېږده،چي مېړه دي د أُحد له شهيدانو سره يوخای، په احد کي ښخ کړو.))

حضرت علي کرم الله وجهه وويل: ((که زر واري پر سر ووهل شوم او په همدي وضع ووژل شم؛نو دا راته له دي غوره ده،چي په بستره کي له ناروغی مړ شم.))

"امام حسين"، چي "کربلا" ته راغی،ځيني شعرونه يي له خان سره ويل،چي پلار يي هم کله نا کله ويل:

فإن تكُنِ الدنيا تُعد نفسه
فدارُ ثوابِ الله اعلی و انبل
و إن تكُنِ الاموال للترک جمعُها
فما بال متروکٍ بهِ المرءُ يبخل
و إن تكُنِ الابدان للموت انشات
فقتل امرءٍ بالسيف فی الله اجمل

که څه هم نړی ښکلي او په زړه پوري ده،نړی انسان خان ته راکاږي؛خو د الهي ثواب او آخرت کور له دي نړی ډير ښکلی دی،له دي نړی غوره او ستره ده.

د نړی مال به اخر هم پرېږدي او خي به؛نو انسان ولي يي د خدای په لار کي نه لګوي ؟

که دا بدنونه مو جوړ شوي،چي په اخر کي ومري؛نو ولي د خدای په لار کي په توره ټوټه ټوټه نه شي؟

ادامه لری

امريکا و حملهٔ محدود به ...

در کوتاه مدت اگر این جنگ خارج از مرزهای سوریه وسعت یابد، احتمال دخالت ایران بمنظور دفاع از خودش محتمل است. در این صورت نزدیک ترین و در دسترس ترین مراکز نظامی امریکا برای ایران، پایگاه های امریکا در داخل خاک افغانستان است.

در شرایطی که امریکا درگیر جنگ در افغانستان است و قرار است تا پایان سال ۲۰۱۴ از افغانستان خارج گردد، دخالت نظامی در سوریه هرچند به پیمانهٔ محدود، می تواند تاثیر معکوس ببار آورد. اگر این حمله به توان رزمی رژیم سوریه صدمهٔ جدی وارد نیاورد، این کار می تواند به تقویت روحیه این رژیم و حزب الله منجر گردد و در مقابل روحیهٔ یاران نزدیک امریکا یعنی اسرائیل، سعودی، اردن و ترکیه را تضعیف نماید. بنابراین پنتاگون حمله را طوری برنامه ریزی خواهد کرد تا از این «ضربهٔ محدود» بیشترین بهره را ببرد اما این کار نهایت دشوار است. شاید به همین دلیل حملهٔ امریکا به تعویق افتاده است.

تجربهٔ جنگ های امریکا در شرق میانه و افغانستان نشان داده که این گونه جنگ ها جز اینکهِ به تنش های بیشتر در این کشور ها انجامیده، به صلح وثبات هیچ کمکی نکرده است. امریکا از کودتای نظامی در مصر علیه دیموکراسی حمایت می کند و با کشتار مردم حامی دیموکراسی در تظاهرات مسالمت آمیز مخالفت نکرده و حتی کمک های خود به کودتاگران را هم ادامه می دهد.

همه می دانیم که خانوادهٔ اسد دهها سال است که بر سوریه حکم می راند. اگر حاکمیت این خانواده کوچکترین خطری را متوجه اسرائیل می ساخت، امریکا مدتها قبل این رژیم را سرنگون می کرد. امریکا که رژیم اخوان المسلمین را یکسال تحمل نکرد، این خانواده را ده ها سال اجازهٔ سلطه بر سوریه داد و در این مدت رژیم سوریه حتی یک گلوله هم بسوی اسرائیل شلیک نکرد.

در حملهٔ امریکا به سوریه، هدف اصلی سرنگونی بشارالاسد نیست بلکه، هدف دامن زدن به جنگ های مذهبی در شرق میانه است. جنگ میان شیعه وسنی در عراق، جنگ میان شیعه و سنی در سوریه و جنگ مشابه در لبنان.

جنگ های مذهبی هیچگاه برنده نداشته است و وقتی آتش چنین جنگ ها شعله ور گردد، دیگر نمی توان پایانی برای آن تصور کرد. در نتیجهٔ چنین جنگ هاست که دشمن اصلی یعنی اسرائیل فراموش می شود و آنانی که باید در برابر دشمن اصلی یا هم متحد باشند، به دشمنان تشنه به خون هم مبدل می گردند تا مصوونیت اسرائیل تضمین گردد. این درست همان چیزی است که اسرائیل و متحد اصلی اش اسرائیل خواهان آن اند.

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان و مال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

●مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
● مطالب آمده مسترد نمی گردد.
● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا
از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم –سال دوازدهم – شمارهٔ بیستم و پنجم ۳۰ سنبله ۱۳۹۲ ۱۶ ذوالقعده الحرام ۱۴۳۴ – 21 September 2013

پیروزی فوتبال، پیروزی ملتی که برای آزادی رزمیده است

◇ عنایت

قهرمانی تیم ملی فوتبال کشور در مسابقات جنوب آسیا، لحظاتی خوشی و شادمانی را برای مردم به وجود آورد که به ندرت شاهد آن در گذشته ها بوده ایم.

نوع احساس شادی، امید به آینده، غرور، افتخار به کشوری به نام افغانستان، همبستگی ملی و فراموش کردن خط کشی‌های سیاسی، منطقه ای، نژادی و قومی از فرازهای و مهم ترین پیامدهایی بود که در سیمایی شهروندان دیده می شد.

از این پیروزی نه تنها مردم افغانستان بلکه، سران کشورهای دوست و مردم شان نیز اظهار شادمانی کردند. باراک اوباما رئیس جمهور امریکا لحظات آخر پیروزی فوتبال کشور را از طریق تلویزیون تماشا کرد. حسن روحانی رئیس جمهور ایران در حاشیهٔ نشست قرغزستان، پیروزی تیم ملی را به رئیس جمهور افغانستان تبریک گفت. به همین گونه سایر رهبران و شخصیت های مستقل دنیا از این پیروزی ابراز خوشی کردند.

اکنون که از پیروزی فوتبال دو هفته می گذرد، هنوز حلاوت و طعم شیرینش را مردم ما مزمزه می کنند و به آیندهٔ فوتبال و ورزش کشور امیدوار شدند.

ورزش به عنوان عامل وحدت ملی، اکنون در افکار عمومی تجلی یافته است. مردم افغانستان که در گذشته طعم تلخ تفرقه و پراگندگی را چشیده اند، در پهلوی خرد و عقلانیت سیاسی باید از ورزش به ویژه فوتبال حمایت های لازم را به خرچ دهند.

منافع فراگیر شدن ورزش فقط در فواید مستقیم ورزش در تأمین سلامتی، پرکردن اوقات فراغت نوجوانان و جوانان نیست.

در صورتی که ورزش مدیریت هوشمندانه شود، نتایج بسیار حیاتی دیگری را مانند ایجاد شغل، کمک به اقتصاد ملی، ایجاد روحیهٔ همبستگی ملی، بهبود سلامتی روانی جامعهٔ جنگ زده، بهبود امنیت، کاهش تنش های نژادی، قومی و مذهبی، ایجاد روحیهٔ صلح جویی و همکاری گروهی در کنار تقویت روحیهٔ رقابت مثبت به بار خواهد آورد.

بنا براین تشویق و گسترش ورزش در افغانستان نقش مؤثری در بهبود اوضاع اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، امنیتی و اقتصادی خواهد داشت.

شرایط ورزشی در کشوری که از زیر ساخت‌های سخت افزاری یا فیزیکی بازی کنان گرفته تا مسایل نرم افزاری مانند ورزشگاه ها، سالون های فوتبال، مربیان، لیگ‌های منظم ملی و زونی کمبودی هایی وجود دارد، اما کوشش و تلاش جوانان در عرصه های ورزش است که به موفقیت جهانی نایل آمدند و خود و مردم افغانستان را سرافراز ساختند، قابل تقدیر و تمجید اند که بیشتر از پیش مورد تفقد بزرگان کشور نیز قرار گرفتند.

قهرمانی تیم ملی فوتبال کشور نشان داد، در صورتی که سرمایه گذاری درست در عرصهٔ ورزش از سوی حکومت و نهادهای مدنی صورت گیرد می شود به آیندهٔ ورزش به عنوان یک فکتور تأثیر گذار برای هویت بخشی، غرور و وحدت ملی چشم امید بست.

بناءً باور من است که باید ورزش را فراگیر کرد. فراگیر شدن ورزش یعنی در هر رشتهٔ ورزشی در افغانستان باشگاه های حرفهٔ با امکانات فنی و اقتصادی لازم به وجود بیایند که با رقابت در لیگ های منظم منطقهٔ و بین المللی برای کشور حیثیت و آبرو را فرا چنگ نمایند. زنده باد ورزش، زنده باد فوتبال، زنده باد قهرمان ملی به ویژه فقیریار عزیز دژ تسخیر ناپذیر!

